

30 คุณชาตรี ลดาลลิตสกุล

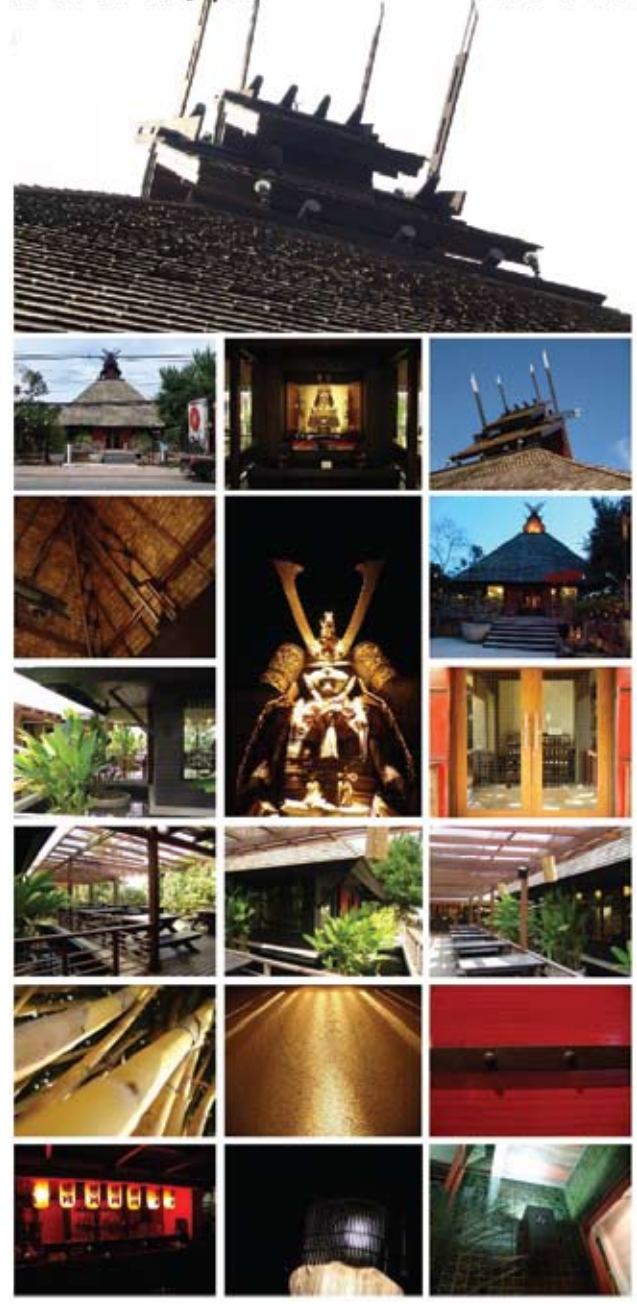
ACT : ขอเรียนถามความเป็นมาของคุณชาติที่ตั้งแต่เริ่มต้นการทำงานจนถึงการเป็นต้นแบบเล็กพริกขี้หนูในปัจจุบัน

คุณชาติ : ผมจบปริญญาตรีสถาปัตยกรรมศาสตร์ จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รุ่นเดียวกับท่านนายกสมาคมสถาปนิกสยามฯ ท่านปัจจุบันคือ คุณทวีจิตร จันทรสาขา และคุณวิญญู วานิชศิริโรจน์ แห่ง Design 103 International รวมทั้งเพื่อนๆ อีกหลายท่านที่ช่วยงานสมาคมฯ อยู่ในปัจจุบัน ชีวิตของผมหลังจบการศึกษามาก็ไม่เคยคิดว่าจะเป็นสถาปนิกแต่อย่างใด เคยไปเป็นครูชนบทอยู่ก็หลายปี ไปเขียนภาพ Perspective ที่สิงคโปร์ก็ทำมาแล้ว แต่สุดท้ายก็มีโอกาสได้กลับมาทำงานออกแบบและก่อตั้งบริษัท ต้นศิลป์สถาปัตย์ จนมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับและมีทีมผู้ร่วมงานทั้งสถาปนิก วิศวกร และทีม Draft มากกว่า 20 ชีวิต ก็ถือว่าเป็นองค์กรขนาดกลางที่มีอนาคตที่ดีในการขยายไปสู่บริษัทขนาดใหญ่ได้

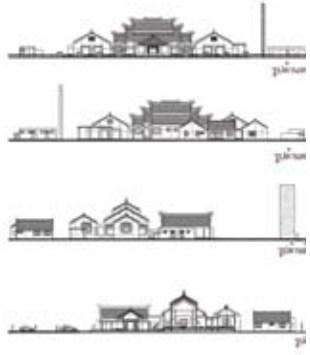
แต่ด้วยวิกฤติเศรษฐกิจในปี 2540 และอาจจะมีปัญหาจากการบริหารจัดการองค์กรที่เริ่มมีคนมากขึ้น มีเรื่องอื่นๆ ให้คิดมากขึ้น มากกว่าการทำงานแบบเพียงอย่างเดียว และอาจจะเป็นเพราะที่มงานส่วนใหญ่ของผมมีความเป็นอิสระสูงมากคล้ายๆ กับตัวผม เราทุกคนอยากเป็น Designer มากกว่าเป็นผู้บริหารองค์กร ทำให้เราต้องมาทบทวนว่าตนเองและทีมงานจะเลือกเดินงานและดำเนินชีวิตตัวเองอย่างไร หลังจากที่เราพูดคุยกันในกลุ่มเพื่อนๆ ที่เป็น Head ของบริษัทแต่ละฝ่ายงานแล้ว ผมได้สรุปแนวทางของตัวเองว่า เพื่อให้องค์กรอยู่รอดได้ต่อไป ผมขอแยกตัวออกมาทำงานเองโดยลำพัง และคนอื่นๆ ที่อยาก Run ต้นศิลป์สถาปัตย์อยู่ก็ทำกันต่อไป แต่ผมขอเลือกทำงานเพียงคนเดียว ทำงานที่บ้านตัวเอง รับงานเอง ทำงานทุกอย่างด้วยตัวเอง เพื่อความคล่องตัวและความสะดวกในการบริหารจัดการ ทั้งหมดนี้จึงเป็นที่มาของ ต้นศิลป์ สตูดิโอ และวิธีการทำงานแบบสถาปนิกโดดเดี่ยวของผม

ACT : ทำไมจึงเลือกแนวทางบริหารจัดการองค์กรแบบเล็กพริกขี้หนู

คุณอรุณพร : คำตอบเรื่องนี้ขอเริ่มต้นจาก วิธีการที่ผมคิดว่าสถาปนิกเราจะสามารถประสบความสำเร็จในการทำงานวิชาชีพ และมีความน่าเชื่อถือเป็นที่ยอมรับในวงการและลูกค้าได้มีอยู่ 2 แนวทาง ทางแรกคือ การสร้างองค์กรแบบทั่วไปคือ ค่อยๆ ทำงานสะสมผลงานและเครดิตไปพร้อมๆ กับการขยายขนาดองค์กรไปเรื่อยๆ ตามปริมาณงานที่เพิ่มขึ้นซึ่งสุดท้ายแล้วก็จะเป็นสำนักงานขนาดใหญ่เหมือน A49 หรือ Design 103 ที่มีการพัฒนาองค์กรอย่างเป็นลำดับขั้น แต่อีกวิธีการหนึ่งคือ การ Focus ไปที่ผลงานของตนเอง และสร้างชื่อเสียงของตนเองจากการสร้างผลงานที่เป็นตัวตั้ง ซึ่งผมคิดว่าเครดิตของเราจะใหญ่ขึ้นหรือไม่ คงวัดได้จากจำนวนและขนาดของผลงานที่เราได้รับความไว้วางใจจากลูกค้า

ถ้าจะตอบคำถามให้ชัดว่า ทำไมถึงเลือกวิธีการแบบนี้ก็คงเป็นเพราะความจำเป็นของตัวเองมากกว่าอย่างอื่น เพราะวิธีการทำงานแบบเล็กพริกขี้หนูหรือที่คุ้นเคยเยี่ยม เทพธานานท์ ได้กรุณาให้คำจำกัดความว่าเป็นวิถีของ “ชาวนาถือดาบ” นี้ ผมคิดว่าเป็นวิธีการเดียวที่จะทำให้สถาปนิกเราอยู่รอดได้ท่ามกลางค่าออกแบบหรือค่าบริการวิชาชีพแบบไทยๆ ในปัจจุบัน เพราะด้วยวิธีนี้เราจะมีต้นทุนในการบริหารจัดการต่ำที่สุด ไม่ต้องมีบุคลากร ไม่ต้องมีคนรับโทรศัพท์ ไม่ต้องมีเลขานุการ เพราะทุกวันนี้ถ้าลูกค้าต้องการให้ผมทำงานก็จะติดต่องานมาให้ผมโดยตรง ลองคิดง่ายๆ ดูก็ได้ว่าถ้าเราออกแบบบ้านซักหนึ่งหลัง ได้ค่าแบบสองแสนบาท ถ้าเราบริหารจัดการแบบองค์กรสำนักงาน

ข้อมูลโครงการ

ชื่อโครงการ: อำนวยการขอมอบเป็ย คีซ เช้ง จี

ที่ตั้ง: เลขที่ 123 หมู่ 1 ตำบล 123 อำเภอ 123 จังหวัด 123

เนื้อที่: 123 ไร่ 123 งาน 123 ตารางวา

ประเภทที่ดิน: อื่นๆ

วัตถุประสงค์: เพื่อใช้เป็นอาคารสำนักงาน

ผู้พัฒนา: บริษัท 123 จำกัด

ผู้รับเหมา: บริษัท 123 จำกัด

ปีงบประมาณ: 2564

งบลงทุน: 123 ล้านบาท

หรืออื่นๆ แต่ในประเด็นงานธุรกิจและบัญชีต่างๆ ผมอยากย้อนถามกลับว่า จริงๆ แล้วเรามีความถี่ในการใช้งานเหล่านี้ต่อเดือนมากน้อยเพียงใด แล้วเรามีต้นทุนค่าใช้จ่ายเรื่องนี้มากน้อยแค่ไหนกับปริมาณงานหรือความถี่ของงานที่เราต้องใช้จริงๆ งานหลายๆ อย่างเราไม่จำเป็นต้องมีก็ได้ เพราะผมเห็นว่าเป็นเรื่องสิ้นเปลืองเกินไป ผมจะใช้งานสนับสนุนเหล่านี้เท่าที่จำเป็นและไม่คำนึงถึงหน้าตาหรือความหรูหราของออฟฟิศของผม เพราะที่ผ่านมาผมไม่เคยรับรองลูกค้าที่ออฟฟิศของผมอยู่แล้ว และที่สำคัญผมกลับคิดว่าถ้าลูกค้ารับแนวทางการทำงานหรือการให้บริการแบบของเราไม่ได้ เขาก็ไม่ใช่ลูกค้าของเราอยู่แล้ว ปัจจุบันนี้ผมไม่เคยใช้เวลาในการวิ่งหางานแต่อย่างใด แต่มักจะเป็นการปฏิเสธงานเสียมากกว่า แต่อย่างไรก็ตามด้วยวิถีของเล็กพริกขี้หนู เราต้องมีความพอ ทั้งพอดี และพอเพียง เราต้องไม่มีกิเลสแบบออฟฟิศใหญ่ๆ ที่จะต้องมีคนเยอะๆ มีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกมากมาย ผมเชื่อมาโดยตลอดมีงานเล็กๆ ติๆ และลูกค้าดีๆ รอเราอยู่เสมอครับ

ACT : จุดแข็งของวิถีคิดและการทำงานแบบเล็กพริกขี้หนูของคุณชาติรีจนได้รับการยอมรับจากลูกค้า และวงการวิชาชีพอย่างมากมายในปัจจุบันคืออะไร

คุณชาติรี : ผมขอตอบคำถามนี้แบบ Dynamic ว่า ผมคิดว่าจุดแข็งของการทำงานแบบนี้คือ เป็นวิถีการทำงานที่ Work ที่สุดและเหมาะสมที่สุดกับสังคมไทย ซึ่งเราทราบกันดีอยู่แล้วว่าเราไม่เคยคิดค่าแบบได้เท่ากับมาตรฐานของสมาคมสถาปนิกสยามฯ การปฏิบัติวิชาชีพแบบที่ผมทำอยู่ จะสามารถทำให้ผมทำงานอยู่ได้ด้วยบริบทของค่าแบบในลักษณะนี้ เพราะผมจะมีต้นทุนแค่ค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิตของผมเองเพียงอย่างเดียว

ไม่มีต้นทุนด้านภาพพจน์ขององค์กรในลักษณะอื่นๆ แต่อย่างใด ดังนั้น ผมก็จะสามารถทำงานได้และใช้ชีวิตอยู่ได้โดยไม่เดือดร้อนและมีเวลาทำงานที่ดีได้อย่างต่อเนื่องในที่สุด

ดังนั้น จุดแข็งของคนตัวเล็กคือ เราต้องมุ่งมั่นสร้างสรรค์ผลงานด้วยคุณภาพ เอาชนะใจลูกค้าด้วยผลงาน ต่อสู้กับออฟฟิศขนาดใหญ่ด้วยความตั้งใจและใส่ใจในการทำงาน เมื่อเราเติบโตขึ้นมีผลงานมากขึ้น ถ้าเราทำงานดีจริงเครดิตของเราจะเพิ่มขึ้น และใหญ่ขึ้นเพียงพอจะได้ทำงานที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเอง เช่นเดียวกับเครือข่ายของเราที่จะขยายตัวใหญ่ขึ้นด้วยเช่นกัน และโลกใบเล็กๆ ของคนตัวเล็กๆ จะมีขนาดใหญ่ขึ้นตามเครดิตของตัวเอง แต่คุณต้องแน่ใจในคุณภาพของผลงานของคุณเองด้วยว่าคุณได้ทุ่มเทให้กับมันอย่างเต็มที่จริงหรือไม่ และเมื่อถึงจุดที่คุณคิดว่าเครดิตคุณใหญ่พอแล้ว คุณก็อาจจะต้องกลับมาทบทวนอีกครั้งว่า อนาคตของคุณจะขยายองค์กรให้เติบโตต่อไปตามรูปแบบปกติ หรือจะยึดถือแนวทางแบบเล็กพริกขี้หนูนี้ต่อไป

ACT : จุดอ่อนของวิถีการทำงานแบบนี้คืออะไร

คุณชาติรี : ผมคิดว่าอุปสรรคมักจะเกิดขึ้นจากงานที่ไม่ใช่งานออกแบบ แต่เป็นเรื่องที่เราต้องทำและใช้เวลากับมันมากพอสมควร ยกตัวอย่างเช่น การประชุม Site ต่างๆ การดูแลงานก่อสร้าง เพราะเราต้องใช้เวลาเป็นวันๆ หรือครึ่งวันกับงานเหล่านี้ในแต่ละงาน ถ้าเรามีงานมากขึ้นเราก็จะต้องใช้เวลาเหล่านี้มากขึ้น และสุดท้ายเราก็จะไม่ไหว เราก็จะสูญเสียเวลาและขาดสมาธิในการตั้งใจทำงานให้ดีเหมือนที่คิดไว้แต่แรก ซึ่งมันก็จะส่งผลต่อคุณภาพของงานที่อาจจะตกลง หรือเราไม่สามารถควบคุมคุณภาพของงานให้ได้อีกต่อไป

ACT : ปัญหาที่พบบ่อยๆ จากการทำงาน ส่วนใหญ่เป็นเรื่องอะไร

คุณชาติ : ปัญหาสำคัญที่ผมพบเสมอคือ การที่ผู้รับเหมาไม่สามารถทำงานได้ตามความคิดของผมได้อย่างเต็มที่ ดังนั้นนอกเหนือจากงานแบบที่มีต้องทำและคิดอย่างเต็มที่ทุกจุดเพื่อให้แบบมีความบกพร่องน้อยที่สุด และพนักงานสามารถทำได้ อย่างง่ายที่สุด ผมต้องใช้เวลาจำนวนไม่น้อยไปกับการดูแลงานก่อสร้างที่พนักงานให้ออกมาตามความคิดของผมให้ได้มากที่สุด ดังนั้นหลายต่อหลายงานที่ผมทำ ผมจึงแทบจะฝังตัวเองไปที่หน้างานก่อสร้างนั้นนานๆ เป็นปีๆ เลยทีเดียว ในระยะเริ่มต้นนั้น ผมก็ต้องทำความเข้าใจกับผู้รับเหมาพอสมควร ในลักษณะการทำงานที่อาจจะดูจู้จี้จุกจิกของผม แต่เมื่อผลงานสุดท้ายสำเร็จออกมาทุกคนจะมีความสุขที่ได้มีส่วนร่วมในการสร้างผลงานดีๆ ร่วมกัน จนระยะหลัง ผมก็ค้นพบเครือข่ายของผู้รับเหมาก่อสร้างที่เสนอตัวมาร่วมทำงานกับผม และคนเหล่านี้ก็จะมีลักษณะคล้ายๆ กันกับผมก็คือ ตั้งใจทำงานให้ดีโดยไม่ได้คิดถึงรายได้หรือผลตอบแทนเป็นหลัก แต่อยากจะสร้างผลงานที่ดี มีคุณภาพร่วมกันให้สำเร็จลงให้ได้มากกว่า

ACT : คำถามสุดท้ายครับ ขอรบกวนให้คุณชาติฝากข้อคิดหรือคำแนะนำสำหรับสถาปนิกตัวเล็กๆ ในปัจจุบัน

คุณชาติ : ผมอยากให้กำลังใจน้องๆ สถาปนิกรุ่นใหม่ และสถาปนิกตัวเล็กที่อยากเติบโตว่า การเป็นคนตัวเล็กของเราไม่ใช่หนทางอับจนแต่อย่างใด เราจงอย่าท้อถอย จงมีความมุ่งมั่น และมีความศรัทธาในวิชาชีพของเรา เรายังมีเครือข่ายเล็กพริกขี้หนูดีๆ ที่รอเราไปค้นพบอยู่อีกมาก หากเราตั้งใจใส่ใจทำงานอย่างแท้จริง ผมรับรองว่าคุณจะไม่มีวันโดดเดี่ยว วันหนึ่งวันใดในอนาคต คุณจะต้องมีคนคุณภาพเช่นเดียวกับคุณมาค้นหาคุณจนพบทั้งผู้ร่วมงาน และลูกค้า ขอขอบคุณครับ **ACT**

FACT FILE

การศึกษา :

สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การทำงาน :

ผู้ก่อตั้งบริษัท ต้นศิลป์ สถาปัตย์ และต้นศิลป์ สตูดิโอ

ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม : วสท.423

เกียรติประวัติ :

- รับพระราชทานรางวัลกลุ่มบุคคลผู้อนุรักษ์มรดกไทยดีเด่น เนื่องในวันอนุรักษ์มรดกไทย จากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ
- ได้รับการยกย่องเป็นสถาปนิกรุ่นใหม่ ที่มีผลงานดีเด่น เนื่องในวาระครบรอบ 72 ปี สมาคมสถาปนิกสยามฯ
- รางวัลสถาปัตยกรรมดีเด่น เหรียญทอง จากสมาคมสถาปนิกสยามฯ จากผลงานร้านขนมเบี๊ยะ ตั้งเซ่งจิว และผลงาน บ้านสีเทา “กู่กู”
- รางวัลสถาปัตยกรรมดีเด่น เหรียญเงิน จากสมาคมสถาปนิกสยามฯ จากผลงานหอศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และผลงาน อาคารคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- รางวัล ASA Green Awards 51 จากผลงาน อาคารคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ชนะเลิศการประกวดแบบโครงการก่อสร้างอาคารรัฐสภาแห่งใหม่ ปี 2552 ร่วมกับคุณธีรพล นิยม คุณเอนก เจริญพิริยะเวศ และคุณปิยเมศ ไกรฤกษ์

¹ คุณยอดเยี่ยม เทพรานนท์ อดีตนายกสมาคมสถาปนิกสยาม ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในการอุทิศตัวเพื่อวงการวิชาชีพและวงการศึกษาสถาปัตยกรรมอย่างต่อเนื่อง